

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisorile nefrancate nu se pri-
mesou. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Birourile de anacruiri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescou în Viena
Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler
(Otto Meus), Heinrich Schölkopf, Alois
Herold, M. Dukes, A. Oppelk, J. Dun-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mezi, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Dausle; în Ham-
burg: A. Steiner.

Pretul inserțiilor: o seriă
garmondă pe o colonă 6 cr.
și 50 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicării mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
seriă 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL III.

„Gazeta“ este în fiecare zi.
Abonamente pentru Anstro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună exemplară 5 cr. v. a. sau
15 bani.

Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 168.

Brașov, Vineri 28 Iulie (9 August)

1889.

Brașov, 27 Iulie.

Pe când împăratul Germaniei întâmpină primirea cea mai cordială din partea reginei Angliei, care i-a făcută onoarea cu totul deosebită de a-l numi admiralul de onoare al flotei engleze, o distincțiune, care până acum nu i-s-a făcută nici unui monarh din lume, și pe când în Berlin se aștepta visita împăraților Austriei și Rusiei,—pe atunci se ridică din răsăritul îndepărtat pe neașteptate un nor, care din nou pricinuesc neliniște și neîncredere în susținerea păcii.

E vorba că turburările din Creta pot avea urmări mai grave decât cum s'a crezut la început; e vorba de o intrigă a diplomației ruso-franceze, care a pus pe gânduri pe cei din Berlin și care și-ar fi ales ca instrumentul pe guvernul grecesc.

Până acuma Grecii s'au ferit de orice amestec fățiș în turburările de pe insula Creta, și în urma acosta li-s'a și dat acelor turburări deocamdată numai o importanță locală.

Acum însă vine deodată guvernul Greciei și pune cestiunea intervenției în favoarea Cretenilor. Se anunță adecă, că Grecia a adresat cu privire la Creta o notă puterilor, prin care cere intervenirea lor pentru regularea cestiunii cretene, dând totodată scut pentru Cretenii în contra actelor de violență ale Mohamedanilor. Nota mai dă, că Grecia ar fi silită să ia măsură, decât Turcia s'ar arăta pre slabă de a asigura viața și averea creștinilor din Creta.

E clar, că prin această notă cerculară situațiunea a devenit mult mai serioasă, mai ales după ce se vede, că Grecia procede în contelegere cu Rusia, ală căreia ministru plenipotențiar din Con-

stantinopolu a adresat și el Portii o notă cam de același cuprins în favoarea Cretei.

Convența între pașii Greciei și ai Rusiei a deșteptat erăși cea mai mare îngrijire, și una din foile vieneze mărturisește adă, că stă în puterea Rusiei de a face acum din cestiunea Cretei o cestiune europeană, mai ales decât vede că a sosit timpul de a începe acțiunea în Orient, ce o pregătesc de atâta timp prin agenții săi din Serbia, Bulgaria și Muntenegru.

Cât pentru Cretenii, se scie că ei mai ales dela răscolă din 1866 încoco stau mereu în certă cu Turcia și că cu toate concesionile ce le-au dobândit de atunci, avându guvernul lor propriu, majoritatea creștină a populației cretene a rămas nemulțumită și a declarat clar și limpede, că scopul ei este de a uni insula cu Grecia.

E întrebarea însă decât, rupându-se Creta de Turcia, vor concedea puterile maritime Anglia și Franța de a se uni cu Grecia, și nu vor ridica însă pretenții asupra insulei.

În orice cas, cererea de intervenție a puterilor poate numai să complice lucrurile și să tacă să izbucnescă conflictul între puteri. Principele Bismarck cu aliații săi are der erăși de lucru, ca să potolască focul.

DIN AFARĂ.

Foile ruse despre visita împ. Vilhelm în Anglia.

Se dă, că visitei împăratului german în Anglia i-se atribuie o mare importanță politică. „Viedomosti“ din Moscova și „Grazdanin“ caută a contesta visitei orice însemnătate politică, dicându că în urma discursului lui Salisbury în Mansions-House, nu mai poate fi vorba

despre o alăturare a Angliei la alianța triplă, deoarece Anglia și-a declarat în public deplina sa neatarnare de liga păcii. În privința acosta decă nu va schimba nimic visita împăratului Vilhelm în Anglia. „Novoje Vremja“, dă decât această vizită e o simplă, der forte întârziată împlinire a unei datorii de curtenire internațională. Nu-i vorba, raporturile dintre curtea germană și cea engleză s'au îmbunătățit, der nu așa de mult, ca să fiă posibile orecari învoeli politice noue între Anglia și Germania. Din contră, tocmai acum se observă în cercurile politice engleze nisuița de a da Germaniei să înțeleagă, că nu trebuie să conteze pe sprijinul Angliei în unele din planurile sale politice. De aceea, cu greu va pute aduce la cale împăratul Vilhelm învoeli politice, cari ar însemna alăturarea Angliei la alianța triplă. „N. freie Presse“ observă la acosta, că „Nordd. Allg. Ztg.“ însași a atribuită espresu visitei o însemnătate politică, ce trece peste simplul scop al curtenirii. În Berlin se vorbește, că între Salisbury și Herbert Bismarck s'au stabilit învoeli asupra cestiunilor coloniale-politice.

Revista flotei engleze.

Toate diarele sunt informate, că revista flotei engleze de război a fost strălucită. Împăratul german a fost viu aclamat. Comunicația între oficerii de marină englez și germani a fost cordială. Judecând Eglesilor specialiști asupra felului de construcție a corăbiilor germane de război nu prea e favorabilă; după judecata engleză, corăbiile germane sunt prea mult eșite din apă, așa că oferă inamicului un obiect de țintă pe mare.

Arestarea Metropolitului din Terno.

Din Ruscuc se scie unii diar din Odesa, că Clemente, metropolitul Terno, a fost arestat și dus la Șistov cu o escortă de 35 gendarmi călări. Arestarea s'a făcut în ordinul direct al principelui Ferdinand, în contra voinței ministrului - președinte Stambulov și a ministrului Toncev.

Acosta s'a întâmplat din cauza iem vorbirii a metropolitului, în care fu atacată principele. Comercianții din Șistovo au depus o cauțiune de 20,000 franci, pe baza căreia metropolitul fu eliberat. El se află astăzi în Șistovo, unde așteptă începerea procedurii criminale în contra lui.

Inarmări bulgare. Proclamarea regatului.

În urma scirei sosite din Pirot, că Bulgaria vrea să concentreze la granița Serbiei 5—6000 de omeni, guvernul sârbesc a întrebât pe cel bulgar în astă privință. Guvernul bulgar a declarat, că sgomotele de felul acesta sunt cu totul neadeverate, și în același timp a negat și înarmarea Vidinului.

Scirile foilor franceze, că Bulgarii au intențiunea a proclama la 14 August aniversarea suirei pe tron a principelui Ferdinand, regatul, nu sunt crezute în cercurile guvernamentale din Belgrad; cu toate astea guvernul sârbesc nu ar ridica nici o obiecțiune în contra acestei proclamări.

Situațiunea în Creta.

După scirile ce vin din Creta, situațiunea devine tot mai neliniștită. Măsurile luate de puteri, pentru apărarea supușilor lor din Creta dau dovadă despre seriozitatea situației. În baia Suda se află deja corăbi de război de ale mai multor puteri și alte corăbi sunt pe drum într'acolo. Rusia a adresat chiar o notă Turciei, făcând-o responsabilă pentru siguranța vieții și averii supușilor ruși din Creta. În zilele din urmă s'a vorbit și despre o intenționată blocare a Cretei, der nu se spune, care puteri vor executa blocarea și în contra cărui stat, în contra cărui planuri ar fi să se ia această măsură.

SCIRILE DILEI.

Cea mai vechi carte românească tipărită. Pe speșele arhierului Dr. Gherasim Timuș Pitiștean, decan al facultății teologice din Bucuresci, s'a retipărit „Tetravangheliul“ diaconului

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Cultura și miturile lui Apollo la Eleni.

(Urmare.)

Intăiu era Caliope, musa eposului, care avea înaintea sa o tablă creată, un stil și un val de hârtie. A doua era Melpomene, musa tragediei, desemnată cu vițe de via (spre onoarea lui Dionisos ori Bachus), cu mască de erou, cu sabie, cu măciucă și cu coturni (incălțăminte) înalți. A treia era Thalia, musa comediei, reprezentată cu o mască. A patra Euterpe, musa poeziei lirice, reprezentată cu o flaută. A cincea Terpsichore, musa jocului și a corului, reprezentată cu o liră în stânga, cu un naișor în dreapta. A șasea Erato, musa cântecelor de iubire și a mimiceii, reprezentată cu lira. A șaptea Polihimnia, musa imnelor cu espresiunea meditătoare. A opta Clio, musa istoriei, reprezentată cu un val de hârtie desfăcut, ședând lângă un scrin cu cărți. În fine, a noua Urania, musa astronomiei și a matematicii, reprezentată cu un glob în stânga și cu un compas (cercel) în dreapta. La Thespie, la piciorul Heli-

conului în Beotia, aveau un templu cu statuetele lor, asemenea lângă academia din Atena, lângă riul Ilisos. Spartanii le jertfiau înainte de începerea luptei pentru inspirațiunea și entuziasmul ce le procura poezia. Jertfa consta din libațiuni.

Cortegiul lui Apollo îl înmulțeau mai departe Charitele (Grațiile), pe cari Homer le arată ca pe nise dește ale plăcerii, fără ale arăta numărul și originea. Hesioid dă, că-să ficele lui Joe și ale Oceanidei Eurinome. Tradiția menționează trei: Eufrosine [seninela, vioiciunea, veselie]; Aglaia [strălucirea, mărirea] și Thalia, dește florilor. Ele revarsă bucurie în cer și pe pământ și toate dădurile de veselie și plăcere. Sunt reprezentantele și dădătoarele amorului. În fine la cortegiul lui Apollo iau parte și Horele. Ele sunt asemenea Grațiilor, mai ales în ceea ce privește bucuria, care o au primăvera la redeșteptarea și înflorirea ei. La horele acestui cortegi, cari se țineau prin păduri și văi umbrase și înflorite, atrăgeau și nimfele de pe isvovrele, câmpurile și tufșurile învecinate. Aci venia și Dionisos cu Afrodita, erdei Olympului se coborau spre a privi

jocurile lor vesele. Apollo, ca conducătorul lor, se numia „Mugetes“ reprezentat totdeauna în îmbrăcăminte completă.

Acum terminându cu cestiunea, asupra căreia am insistat, cred, că mă voi pute întorci și la ceea ce voiam să spun adincoarea, adecă de a arăta cum Apollo, ca de al războiului, era privit și ca de al păcii, al fundării de colonii ș. a.

Aș pute dă, că în privința acosta sunt două cauze. Una fără îndoială este obiceiul Grecilor, ca, de câte-ori începeau vre'un răzbel, să întrebe pe oracolul de sfat; prin urmare orice război, ce se purta, era din voința deului și ca atare se credea, că însuși deul lua parte și conducea pe ostași la luptă. În acest sens el era adorat în Atica ca 'Απόλλων Βοηθόμοιος, adecă ca Apollo, care în cursul său repede merge în contra inamicului anunțându strigătul de luptă «βοή», după cum acosta se vede cu ocaziunea sărbătorilor Carneice, cari se țineau în August. În Sparta acosta sărbătoare avea un aspect curat de luptă. Întraga populațiune din cetate se desbrăca și mai multe zile de-arându pe trecea în corturi ca într'o tabără de

război. Sărbătorea se ținea în Sparta cu mare sfințenie. De aci s'a răspândit la Cyrenae, o colonie grecă pe țermurul nordic al Africeii; afară de aceea la Rhodos și Sicilia, precum și în cetățile din Italia-inferioară. Sărbătorea se referă în același timp și la un alt fapt, la acela al lui Apollo, deul arșitei și al pestilenței, der acosta o rezervăm până la timpul său. Aci vom mai aminti numai, că Apollo la aceste sărbători se adora sub numele de Carneios, afară de insula Rhodos, unde se adora cu epitetul Στρατιώτης, un epitete, ce-lu aflăm și la alți de de război, ca Ζεὺς Στρατιῶτης Στρατηγὸς Ἄρης Στρατιῶτης, Ἄθρη Στρατία.

Cealaltă cauză, care-lu arată pe Apollo ca de al războiului, este aspectul său înarmat. Am văzut, că Apollo, când lupta deja în contra lui Python, era provădit cu arc și cu tolbă, cu săgeți, cu cari străpunse pe monstrul. Acosta armatură face, ca Apollo să apară ca cel mai puternic dintre de. Chiar și deii în semn de respect se sculau înaintea lui, când se arăta pe Olymp. Purtarea acestei armaturii ne arată încă un rol, ce cade în competența acestui de. Săgețile si-

Coresi. Prefața la această carte, care cuprinde 232 de pagini, a lucrat-o d-lu Constantin Erbiceanu, profesor la seminarul central din București. D-lu B. P. Hajdău ne spune, că tipărirea au început în limba românească în anul 1577, ér d-lu Erbiceanu argumentează, că începutul s'a făcut în anul 1560. Fragmente din Tetravanghelii au fost până acum cunoscute numai din analele răposatului Timoteiu Cipariu și din unu lexiconu lucratu de răposatul profesor G. Seulescu la „Tetravanghelii“ și publicat în „Buciumul român“ de Teod. Codrescu. Tetravangheliiu deplinu s'a aflat prin întâmplarea următoare, spune „Rev. Pol.“: În vara anului 1888 arhierul Dr. Gherasim Timușu, profesorul Constantin Erbiceanu și Dr. Mironescu, făcându o excursiune la mănăstirea „Cioclanul“ din județul Buzău, au descoperit între alte manuscrise și această prețioasă scriere a lui Coresi.

Grindina, ce a cădută luna trecută în comitatul Odorheiului, după un raport al vicespanului de acolo, a nimicită totalu séménaturile din 20 comune, ér alte 22 comune au suferit asemenea însemnate pagube parțiale. Peste totu paguba după unii ar fi de o jumătate de milionu. Vicespanul a cerut dela ministrul de interne unu ajutoru de stat de 20,000 fl. pentru a se cumpăra séménță de séménat, ér de altă parte a cerut sistemul execuțiilor.

Grădina Nr. 5! Concertul datu aseră de muzica militară în grădina dela Nr. 5 a mulțămire pe deplin publicu. Intre altele a fost aplaudat și romanța „Despărțirea“ de Cavadia și muzica dreptu mulțămire a cântat marșul „Deșteptă-te Române“. Dér pe câtu de mulțămire a fost publicu de concertu, pe atât de nemulțămire a fost de serviciul celu rșu și de aroganța câte unii chelneri. E în interesul întreprinzătorului d'a lua măsură să nu se mai petrecă neajunsuri ca cele de aseră.

Scandalu. Din Zelau se scrie, că în adunarea generală a magistratului orașenesc de acolo s'a întâmplat unu mare scandalu, spune bugetara din Clușiu. Avocatul K-s Lajos a făcut o interpelație în cauza a doi vagabunzi, despre cari se vorbea prin orașu, că ar fi fostu brutalu tratați din partea căpitanului de poliție — Matolcsi. La interpelație, căpitanul răspunde înfuriat, că totul este o minciună. De aci s'a iscatu certă, din certă a urmatu bătaia. Interpelatorul îi trase căpitanului o palmă, căpitanul îi trase avocatului două palme. A trebuit să se vină nisce servitori, ca să-i despartă și astfel palmele au încetat.

În ziua următoare, căpitanul de poliție își trimise martorii la avocat, ca să-l provoace la duel. Avocatul a răspuns însă, că nu vrea să se bată. De sigur, că patrioții din vorbă vor fi și membri ai Kulturgyletului.

Procesul „Luminătorului“.

Pentru completarea raportului nostru publicat în numărul de Duminecă cu privire la procesul de presă al „Luminătorului“, mai aducem următoarele amănunte după foile din Arad:

La întrebările generale, puse de președinte în limba maghiară, acusatul răspunde românește, că se numește Ioan Barcianu, e de 38 ani, diarist, necăsătorit, născut în Sebeșul-săseșcu.

În actul de acuzare, procurorul regescu *Parecz György* susține, că Barcianu a scris în „Luminătorul“ unu articol intitulat „Anul nou“, care este cu totul potrivit pentru a nasce inimiză între Români și Maghiari. În sensul articolului, purtarea Ungurilor față cu Români este o tirănie, susținută cu milioane de baionete; pe poporul român îl strivesc cu unghurimea, cu dările, și pe lângă asta li-se pretinde celor apăsăți, ca să ducă și se dea apăsătorilor aur, smirnă, tămâia și sânge. Pacea ce-o avem în țera acesta e omoritoare pentru noi. Noi nu suntem o națiune ecă-asa, cădută din cer, cum este națiunea maghiară, căci noi avem popore înrudite, avem pe Italiani, Francesi, Spanioli, cari țin sémă de existența noastră și e vai de națiunea aceea, care stând în fruntea unui stat, își eserează puterea ce-o are pentru a asupri pe-o naționalitate cu atâtea înrudiri. Dăcă ne plângem, ne aruncă în temnițe etc. În actul de acuzare se dice mai departe că fiă-care șir din articolu incriminat este plin de ură în contra Maghiarilor și de aceea procurorul cere pornirea procesului contra autorului articolului incriminat.

Ioan Barcianu răspunde prin interpretul Dr. Georgiu Plopă, că atunci, când a scris acestu articol, n'a fost condus de ură în contra poporului maghiar, ci a voit numai să dea expresiune faptului, că poporul român nu este mulțămire cu actualul sistem de guvernare.

Se cetesc apoi articuli incriminați „Nascerea Domnului“ apărut în „Luminătorul“ din 5 Ian. 1889 și „Anul nou“ din 12 Ian. 1889. Apărătorul mai cere cetirea articolului de Crăciun, apărut în „Badapester Tagblatt“ din 25 Decemv. 1888; se cetesc în traducerea autentică a ministerului de interne. Cu acestea terminându-se probațiunea, ia cuvântul:

Procurorul Parecz György: Dăcă cineva, care trăește afară de Ungaria, cetesc articolul „Luminătorului“, el vede din acel articol, că aici se află unu popor grozav de apăsătu, și acel popor este poporul român. Atât de apăsătu este acestu popor, încât dăcă caută dreptate: îl aruncă în temniță, dăcă se plânge: este luat în bătaie de joc. Acusatul este convins, că mulți chiar și dintre Români din Ungaria, cetind acestu articol, i-au datu credmânt; de aci provine, că în patria acesta, unde fiă-care este egal în dreptătu, mulți Români se simt espatriți și din asta causă se produce în inima lor ură față cu Ungurii. Și asemenea profeti falsi o facu acesta nu dăcă pentru-o situațiune în adevăr ar fi așa, ci pentru ca să satisfac egoismul lor și pentru ca să potă pescui în confuzia provocată de ei. Statul trebuie să ia la gônă pe asemenea profeti falsi, căci deși cea mai mare parte dintre Români n'ascultă de ei, se află însă destui Români, cari, fiind mai puțin inteligenți, îi cred. Din observările ce le face Barcianu în articolul incriminat cu privire la revoluțiunea francesă urmază, că față cu Ungurii, Românilor nu le rămâne alta, decât revoluția, contra-starea cu arme și desbinarea.

Astfel de domni agitatori trebuie luați la gônă, trebuie pedepsiți așa, după cum prescrie codicele penal și după cum pretinde veda unui stat. Puterea acesta de a pedepsi este în mâinile D-v., pedepsiți-lu dera.

Apărătorul Coriolan Brediceanu: Celu ce face așa, precum vră se dovedește d-lu procuror, adevăr celu ce agitează, — merită a fi pedepsit, agitarea însă trebuie dovedită prin fapte.

Faptu este, că postulatele naționalităților se desconsideră; faptu este, că naționalitățile sunt asuprite și noi căutăm dreptate. Ași fi aflat de lipsă, ca procurorul, pentru a-și basa acușiunea sa, să arate, că în articolu incriminat se află provocare directă către poporul român, care se învolve delictul prescriș în §. 172. Astfel de provocare directă însă nu se află în articol. Se află oare în articolu incriminat măcar unu singur cuvânt, care să îndemne pe Români la ură în contra Maghiarilor? Arate procurorul regescu unu singur Român, care în urma cetirii acestor articoli să se fi revoltat.

Basa acușiunii o formază în cazul de față prejudiciul, ér prejudiciul se basază pe credința falsă, că statul maghiar numai atunci pote să fi mare și liber, când va fi cu totul maghiar.

Articuli incriminați, dice apărătorul, au fost numai localizați de acusatul

Barcianu. Articuli de asemenea cuprins au apărut mai înainte în foia d-lui Apponyi „Budap. Tagblt“ și în „Egyetértés“. Cum? Atunci n'au conținut agitare? Numai atunci au devenit agitatori acești articuli când au apărut și în limba română? Apărătorul se provoacă la unu articol de fond al lui „Egyetértés“, în care se dice: „Sistemul corupt și despoiat al lui Tisza éráși a aprinsu focul ațipit al agitațiunii naționalităților“. Cum? foile unguresci nu agiteză?

Avem lege de naționalitate. Acesta e puțin, dér nici acestu puțin nu se respectă. Mai bine ar fi să nu o avem de loc, căci cel puțin nu s'ar mai da nascere la atâtea iluziuni. Vorbiți de egala îndreptățire, dér se află oare măcar unu singur gimnasiu de stat românesc? Cât de asupriți sunt Români se vede și de acolo, că în orașelul Făgetu nu li-s'a datu voia Românilor ca să înființeze o societate de lectură. Statutele acestora erau decopiate din literă în literă după statutele societății unguresci de lectură de acolo, și cu toate astea ministrul Baross n'a concesu înființarea societății românesce. (O darte din publicul maghiar strigă „eljen“. Președintele provoacă la ordine).

Dăcă pe timpul sistemului lui Bach s'ar fi comis asemenea fapte în contra Maghiarilor, ei de sigur s'ar fi văratu destul; acum ne văram și noi, căci avem dreptu s'o facem acesta.

Procurorul n'a amintit finea articolului, unde se îndemna Români la liniște, pace și supunere.

Români nu sunt mulțămire cu starea actuală a lucrurilor. Convingerea lor este că actualul sistem de guvernare nu se mai pote susține și de acesta trebuie să se țină sémă. Actualul sistem trebuie să cadă, momentul căderii va fi cu atât mai surprinzător, cu câtu nu voiți să ascultați plângerile ridicate în contra lui. Apărătorul amintesc cuvintele lui Kossuth, rostite în fața a 850 de Maghiari: Nisuița guvernului este de a ajunge la omnipotență, care, dăcă nu i se va pune stavilă din partea cetățenilor, va avé ca urmare minorenitatea politică.

Nu cere iertare, nu grație, ci o judecată nepartială, și atunci reușita cauzei sale este sigură, pentru-că cauza lui este dreptatea.

Procurorul Parecz György: Cât de mare e nemulțămirea în patria noastră, apare destul de lămurit chiar și din vorbirea plină de amărăciune a apărătorului, dér că pentruce și acestu nemulțămire, acesta nu o înțelege. O mână domnii acestia, o mână mai departe până atu ei, până când mai au încă speranță, că credința lor se va străplânta în

gură nimeritoare aducă atât nefericire, cât și fericire și apărare. Elu e pe de o parte sever și teribil, pe de alta blând și plin de grație. În casul primu se presentă ca deul morții, alu pustirii, ce adeseori se vede în urma războielor, deul, care trimite ciună și moarte, bună-ora ca aceea a Acheilor înainte Troiei, despre care ne vorbește Iliada. Homer ne mai arată, că *Apollo* cu sora sa *Artemis* omora și omeni singuratici. Acesta se dicea despre acei omeni, cari muriau fără a fi fost consumați de bóle séu rane. Acestu împrejurare făcu pe Elenii de mai târziu a-lu considera ca pe unu deu alu luptei, nu însă de caracterul acela alu lui *Ares*, ci de acela nobil alu *Athenei*. Elu ajuta în luptă și câștiga victoria, din care causă după luptă era onorat cu peanul séu cântecul de victorie, cu care a fost introdus srbătoresc în Delphi după victoria repurtată asupra Draconului Pithon. Rolul acesta istoricesc se vede alu fi avut înainte de resbelul troian, căci Iliada amintesc, că după căderea lui Hector i-se destină unu pean.

Dela *Apollo* celu înarmat se cerea

în timp de lipsă ajutor. În modul acesta elu deveni unu deu, care depărtează crimele, unu deu care espieză crimele. Rolul lui deveni analogu cu acela alu zeiței *Palas-Athena*. Puterea sa profetitoare, care era întrebata de sfat, îl făcea chiar fundatorul orașelor, ziditorul coloniilor și alu organizării între cetățeni. Miturile spun, că însuși a fost, care a edificat zidurile Troiei în unire cu *Poseidon*, ér Megara singur. De aceea imaginea lui, lucrată fără nici o artă, figura la fiă-ce casă de asupra ușei, ca unu simbol, că elu supraveghează stratele, locurile publice și drumurile, de unde și-a primitu numele de „*Agyeus*“; în scurtu elu protegea intrarea și esirea. Sămînții și cetăți întregi se puneau sub scutul lui, de aceea era adorat ca *Πατριος* și *ἀρχηγέτης*, apoi *Γενέτωρ* cu care epitetu fu adorat la Delos și pe care Varro îl traduce cu *Genetivul*.

Intre epitele mai însemnate mai era și *προστάτης* și *προπόνοος*. În acestu privință ne lămuiesc unele legende, cari îl arată pe *Apollo* ca părinte séu ca fundator alu orașelor. La cele de

categoria primă aparțin acelea, cari lu arată ca părinte alu lui Ion, Doros, Driops, Lapithes, Syros, Amphithemis, Linos, Euripide și alții. Dintre fundatorii de orașe erau considerați ca fii ai lui *Apollo*: Amphissos, Chairon, Dephos, Eleuther, Epidaurus, Coronos, Cydon, Lycoraeus, Marathos, Megareus, Miletos, Naxos și alții. Unele din acestea sémână cu legenda romană, care face pe *Mars* părintele fundator alu Romei.

Așa ne spune Nicandros, că Miletos, fiul lui *Apollo* și alu lui Akakalis, fiindu espus în o pădure, fu nutrit de nisce lupi, pe cari îi trimise tatăl séu până ce-lu află nisce păstori.

În legătură cu idea de *Apollo πατριος* și *ἀρχηγέτης* stă probabil și rolul séu de conducător și protector alu evlaniștilor.

Era în timpurile cele mai vechi în Grecia, ca și în Italia obiceiul, că acei membri ai unei sămînții séu unei comunități, cari erau trimiși spre a funda colonii, a se consacra unui deu, sub alu cărui scut se puneau. Acestu deu la Greci nu era altul, decât *Apollo* profetul, deul patron și protopărintele atător

sămînții și alu atător fundatori de orașe. Ca atare elu era adorat cu numele de: *Κτιστής*, *Ἀρχηγός*, *Ἀρχηγός*, *Ἀρχηγέτης*, *Οἰκιστής* și *Σωματούχος*. Omenii credeau, că *Apollo* visibil sau invizibil îi conducea și la zidirea orașului îi ajuta chiar cu mâinile sale. Așa îl vedem cum menționasem și adenoarea, că zidesce Megara și Troia. Așa spune legenda despre întemeierea Crisei, că elu a adus aci pe coloniștii Cretani în formă de delfini, ér la fondarea coloniei Cyrenae în forma unui corb și așa mai departe. Coloniile căpătau numirea „*ex-voto*“ deul.

Până aci am tratat pe *Apollo* mai mult ca reprezentant alu luminei și mai ales alu luminei intelectuale; acuma să-lu studiem ca deu propriu alu sôrelui și alu efectelor sale fizice.

Semnificarea sa originală ca atare se vede foarte clar în unele epite, cari etimologicesc sunt ușor de înțeles și cari trebuie să-lu caracterizeze ca pe deul luminător, ca pe unul, ce este născut în lumină și trăește în lumină, adevăr *λύκειος* séu *λύκιος*, și *λυκηνής*, cari toate se reduc la rădăcină *λυκ* (a lumina); apoi *Φοιβος* a cărui rădăcină

ma tuturor Românilor. Cumă însă Barcianu nu este așa de nevinovat, cum îl arată apărătorul, acesta este sigur. Barcianu, deși scie bine unguresce, a crezut că e sub-demnitătea sa ca să se folosească de limba oficială a statului. De 22 de ani lucrăză procurorul pe tărâmul justiției și în acest interval nu este în stare să arate un singur cast, ca să se fi arestat cinea pentru aceea, pentru că e valach.

Că statul nu permite a se înființa societăți, cum s'a întâmplat la Facetă, acesta provine de acolo, că respectivii folosesc și societățile ca mijloc de agitare. Că lui Barcianu nu-i place actualul guvern, acesta o cred, dăr cumă nici un felu de guvern unguresc nu i-ar plăce, asta este sigur; mai bine ca toate i-ar plăce guvernul acela, altă căruia ministru-președinte să fiă el. Cere exemplara pedepsire a acusatului.

Brediceanu: Imprejurarea, că clientul meu n'a vorbit unguresce, acusatul public a excepționat-o, măcar că i-ar fi servit ca bun privilegiu pentru a arăta actuala situație și pentru a dovedi, că în Ungaria există egală îndreptățire. Guvernul unguresc toate le sugrumă. Politică instrucției publice este curată și unilaterală maghiară.

După acestea vorbi acusatul *Barcianu* românește timp de trei pătrare de oră, arătând, că el a scris articolul ocașional, fără a avé intențiunea să agiteze. Se provocă la ceea ce scrie o foia ungurescă din Clușiu, de un an de zile ne'ncetat, contra preoților românesci, și la ceea ce scrie o foia din Pojună contra Evrailor și cu toate acestea acelor foi nici un fir de păr nu li-se atinge. Cere achitarea.

Verdictul juriului îl cunoscem. Acusatul a fost achitat cu 7 contra 5 voturi și procuratura a fost condamnată la restituirea speselor, lichidate cu 73 fl. v. a.

Procurorul a insinuat nulitate.

Correspondența „Gaz. Trans.”

Dim apropierea Betleanului, Iuliu 1889.

Domnule Redactor! In sera de 28 Iuliu n. c. s'a dat în opidul Betlean, comit. Solnoc-Dobeca, o petrecere românească, premersă de o reprezentație teatrală, constatătoare din două bucăți: „Păra din casă” și „Mama Anghelușă”, cari fură deservite prin cântecul: „Arcașul”, executat în cor. Persoanele: 1. Eliă Mircea, păpuar în Betlean, a reprezentat pe Gregori Pălcu, caminariul. 2. Comisul Nicu fu reprezentat prin Ioan Diaganu, invet. pop. 3. Florea Diaganu, din Betlean, a reprezentat pe veduva Zamfira. 4. Ana Moldovanu pe Marghiolița, fiica ei. 5. Pe

de-asemena însemnă a lumina. *Apollo* λυκεος seu λυκος avea cultul la Argos. In această localitate îi deduceau numele dela λυκος (lup), ceea ce însă se razimă numai pe o etimologie falsă populară și se esplică pe de o parte din pierderea timpurii a unui substantiv format dela rădăcina λυκ în însemnare de lumină, pe de altă parte în împrejurarea, că lupul era consacrat lui *Apollo*. Aci apartin și epitele, cari caracterizează rațele aurii ale luminei, cum este χρυσομάς apoi ἀργύρης dela Anaphe, apoi *Apollo* ἐπιφωσ epitetul, ce-lu întempinăm și la *Zeus*, în fine *Apollo* εἰλιος dela Thynias și ἐνάβριος din Creta. Amândouă aceste nume trebuie să semnifice pe zeul sôrelui, care răsare, pe zeul învingătoru asupra nopții și asupra ernei. Ca atare elu avea de soră pe *Artemis*, care în raportu cu evoluțiunea, ce o suferi *Apollo*, ca din zeul simplu al luminei să devină suveranul absolut în locul lui *Helios*, deveni și ea din deita nopții deita lunei, hându astfelu locul *Seleni*, sorii lui *Helios*.

(Va urma).

Leonilă, vărul Marghioliței, l'a reprezentat Ioan Morariu, păpuar. 6. Doctorul Franz Birman fu reprezentat prin Ioan Șvagher, pantofaru, și 7. pe hazlia Țigana Ioana a reprezentat-o foarte bine Nicolae Isianu, papuaru, venit dela Sibiu. In urmă 8. Un fecior de casă, reprezentat prin George Moldovanu.

Teatrul, în genere luat, a produs mult efect asupra publicului. Scena — adevă bina, cum dicit mulți după nemțică, — a fost întocmită destul de bine.

Mi-a plăcut peste măsură înfățișarea comisului prin I. Diaganu, care are deosebit talent pentru teatru. Mult m'a surprins și succesul, cu care fu reprezentat caminariul din partea d-lui Eliă Mircea, papuaru. Ținuta, gesturile, costumul și în urmă întregă persoana înfățișă clar și curat pe caminariul teatral. Naivă a mai fost și Ana Moldovanu, fiica Zamfiri, sub numele Marghiolița; ér Florea Diaganu a știut face foarte bine pe veduva Zamfira, care este încă tinără și ar vré să se mărite, dăr nu pôte, căci are fetă mare. Apoi mai acomodată persoană, care să compună tipul unui doctoru strein în România, pe acele timpuri, decât d-lu Ioan Șvagher, nu s'a putut afla. Foarte bine a jucat și păpuarul I. Morariu, ér Țigana Ioana, jucat de Nicolae Isianu, a produs multă ilaritate.

„Mama Anghelușă” a fost reprezentată de Ioan Diaganu cum se cade. Asemenea a reușit bine și „Arcașul”, cântat de corul diletanților.

Nu trebuie cu această ocașie să se uite un lucru, și anume, că, ceea ce au ajuns locuitorii Betleanului și împrejurimea să vedă, este a se mulțumi scôlei și învățătorului, care din copii sârmani a făcut maestri și omeni cu stare, așa, că astăzi în Betlean, unde sunt și mulți streini, profesioniștii sunt numai români, ba chiar numai români, ceea ce în alte locuri ferit a cerului. Într'adevăr, se pot astăzi fali Români din Betlean cu fii lor, cari ne fac onore.

Ar fi fost bine însă, decât jocul, în loc să se fi început cu vals, s'ar fi început mai bine cu vre-o horă someșană ori ardelenă, cum trebuie să se facă la ori ce petrecere românească. Cu privire la portul românesc, care a fost reprezentat destul de bine la această petrecere, am să dicit, că atât cocónele, cât și domnișorele, în prea marea lor dorință de a plăce și a se întrece în haine, esagerază în costum și alunecă într'un lucr condamnabil. In acest ținut s'ar pute purta cu fală portul românesc de pe la Bărgău, un port care și pe cele urite — de cumva sunt și de acestea — le face frumoșe. Damele costume ar face bine, cred eu, decât n'ar purta mânuși, ér în loc de papuci li-ar sta mai bine nisce ciobote mici roșii, căci așa e pe la noi și pe Câmpia. Nici florile din păr și dela urechi nu trebuie să lipsescă. Și le stă rău fetelor noastre a umbla cu perul rețezat pe frunte, căci aceea nu e românește. Românele noastre știu, că și împletesc codă, ér în codă și pun pantlică roșă. Acesta e frumos; domnele noastre însă ar trebui să pună pantlică națională. Asemenea cerceii și mai cu sémă mărgelile trebuie să fiă întru toate așa, după cum îi portă fata română țerană. Și pe când damele noastre se împodobesc atât de frumos cu costumul român, pentru ce să nu o facă acesta și tinerii noștri, mai cu sémă studenții? In acest cas ar fi portul național deplin reprezentat și atunci opinia cu cătrința, și șerparul cu pieptarul ar fi întru adevăr ridicat dela colibă pe arena salonului.

Am vădit, la multe petreceri, mai cu sémă pe unele neveste purtând năframă roșă pe vârful capului. Unu ce strein matronei române și neacomodat gustului român. In locul acesteia ar sta mai bine așa dîsul savnă seu vâlut

vestalic român, cu care și până ađi în forte multe locuri se gată nevêta și femeia română.

Aceste puține observații mi-am permis a le face, până când împrejurările imi vor permite să fac un studiu sistematic asupra portului românesc. Coresp.

Avis.

P. T. domni, cari voesc să participe la adunarea generală a „Asociației Transilvane, pentru literatura și cultura poporului român”, care se va ține la 27 August a. c. st. n. în Făgăraș, sunt rugați a se insinua la subscrișii cel mult până în 23 August a. c. st. n., spre a se pute lua dispozițiunile necesare în privința încuarterării.

Spre încuarterarea eventualelor neajunsuri se atrage atențiunea tuturor participanților, cari vor călători pe linia ferată, să calculeze a ajunge cu trenul de dimineață în 26 și 27 August a. c. la gara Homorodului, care este în depărtare de Făgăraș cam 48 km., căci la din contră, sosind cu trenul de sera, încuarterarea va fi noptea împreunată cu greutate.

Totodată sunt rugați P. T. domni participanți, cari voesc să li se comandeze trăsuri dela Homorod la Făgăraș, să avizeze pe subscrișii.

Făgăraș, în 5 August 1889.

Iuliu Danu, adm. protop. Ioan Floria, asesor orfanal.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”

(Serviciul biurolui de coresp. din Pesta.)

Berlinu, 8 August. Cele ce se petrec în Creta preocupă pe guvernul german, care a observat în timpul din urmă semnele unei atitudini amenințătoare a Greciei față cu Turcia. Se crede aici, că acțiunea Grecilor este opera influenței franceze-rusesci.

Parisu, 8 August. Arestarea căpitanului Bujac nu se adevărește.

DIVERSE.

Eshumarea cadavrului lui Carnot. In septemăna trecută s'a eshumat în Magdeburg cadavrul lui Carnot, tatăl actualului președinte al republicii franceze. Cu totă inimizția, ce domnesce între Franța și Germania, eshumarea cadavrului s'a făcut în mod de tot solemn din partea autorităților germane, precum se spune, la espresa poruncă împăratului german. După desgropare s'a pus în mișcare cortegiul funebal în frunte cu comandantul general Schauth. Aceștia îi urmau două escadrone ale armatei de cavalerie magdeburgică și 4 batalione de infanterie din diferite regimente. Prefectul francesu Ponbelle a dat pe séma sêracilor din Magdeburg 1000 fr., ér locot. Carnot 600 fr. La 4 August a avut loc în timpul dimineții ceremonia strămutării în Panteonul din Paris a rămășițelor lui Carnot, Marceau, dela Tour d'Auvergne și Baudin. Președintele republicii franceze, ministrii și toate corpurile mari ale statului au asistat la ceremonie. Catafalcul era înălțat pe peristilul Panteonului. Mai multe discursuri s'au rostit, din care unul mai cu sémă al d-lui Tirard, a amintit virtuțile militare și civice ale ilustrilor morți. D-lu Tirard a terminat amintind noptea de 4 August 1789, în care clasele privilegiate au renunțat la speranța unei împăcări a tuturor Francezilor. După ce s'au pronunțat discursurile, trupele compuse de infanterie, de cavalerie și de artilerie au defilat înaintea catafalcului. In urmă cosciugurile s'au descins în boltă. Mulțimea era imensă în giurul Panteonului. D-lu Carnot a fost foarte aclamat cu strigătele de: „Trăiescă Carnot! Trăiescă Republică!”

Spintecătorul Jack. Din Londra se scrie, că cel puțin de două ori pe ă se anunță prinderea spintecătorului Jack. In cele mai multe casuri însă cei

ce se declară de Jack sunt seu bețiv seu nebun. Ferberea în Londra nu se pôte descrie, ér frica femeilor din casele de jos, — omoritorul numai dintre acestea își alege jertfele, — e așa de mare, încâtu s'era nu mai cuteză a eși singure, ér nenorocitele, cari rătăcesc noptea pe stradele din Whitechapel, umbli numai câte 3—4 la olaltă. Asta ar fi bună preingrijire, dăr s'a constatat, că monstrul a atacat numai femei îmbetate, pe cari le țirăia într'un loc ascuns. Apoi în bețiă dispăre precauțiunea.

Castle-Altey, unde s'a întâmplat omorul din urmă, este un felu de ulicioră înfundată, de cari sunt multe în despărțământul Whitechapel, cu o singură eșire, pe care ar fi putut scăpa omoritorul, de nu cumva se va fi ascuns într'una din casele de pe de latură. Casele au fost cercetate cu deamăruntul, de asemenea trăsurile, cari sunt peste noptea în ace a ulicioră, — Alice Mackenzie se găsisse între două trăsuri. Imbrăcată cu sdranțe murdare, în picioarele gôle, cu nisce cisme fără talpă și môtă de biată, așa o veduseră pe femeia asta semenele ei puțin înainte de omor. Momentul, când a fost omorită, se putea constata, binișor fiindu-că pământul sub nenorocita era uscat și numai atunci începuse o plôie.

Istoria este aceeași. Tote femeile și fetele acestea, drojdiile poperațiunei din Whitechapel, n'au culcuș hotărît; n'au bani, și nu părăsesc cărciumele, decât ca să facă parale, pentru a se întorce ér 'n ele, să bea mai departe. Trebuie să fi văditu cineva această parte înfricoșată a Londrei, ca să și facă închipuire de orgiile și lucrurile, ce se petrec acolo. Féra, botezată cu înspăimântătorul nume de spintecătorul Jack, își pôte ucide jertfa cu cea mai mare ușurință, fără să se témă de poliștii, cari cu pașii lor greoi, îi dau de scire când se apropiă.

Detectivii dau cu socotă, că omoritorul ar fi un marinar de pe corăbiile, cu cari se aduc vite de tăiat din Hollanda în Londra. Presupunerea asta se basază pe faptul, că marinarii aceștia de câte ori vin în Londra, totdeauna cercetă despărțământul Whitechapel. Cercetatu-s'au toate corăbiile, dăr fără nici un rezultat.

Dintre toate, cea mai probabilă presupunere este a unui dr. Forber Winslow, medicu renumit pentru smintiș. Elu dize, că omoritorul trebuie să fiă un individ smintiș, slobođit ca vindecatu dintr'o casă de sănătate. Nebunia acestuia îi vine în anumite restimpuri, atunci comite fărădelegea, nebunia îi dispăre și nu și mai aduce aminte de cele întâmplate. Medicul propune regimului să se conscrie toți indiviții, cari au fost în casele de sănătate, și să se cerceteze după traiul lor; i-s'a replicat, că metoda asta este prea complicată și ar cere prea mult timp pentru realizare, de aceea nu s'a primit.

Rectificare. In numărul 166 al „Gazetei” în articolul de fond s'au strecurat câteva erori. pe cari le rectificăm. In loc de 64 comune române, se setescă 87 comune romane, în loc de scaunul Cuicului mare = *Cinului mare*, în loc de aruncat = *alungat* din Ardél, în loc de Budapesta-Butika = Budapesta-Ruttka.

Cursul pieței Brașov

din 8 August st. n. 1889.

Bancnote românesci	Cump.	9.46	Vând.	9.49
Argint românesc	-	9.43	"	9.46
Napoleon-d'or	-	9.49	"	9.52
Lire turcesc	-	10.70	"	10.75
Imperial	-	9.70	"	9.75
Galbini	-	5.60	"	5.65
Scriș. fonc. „Albina” 6%	"	102.—	"	—
" " " 5%	"	98.59	"	99.—
Ruble rusesci	-	122.50	"	123.50
Discontul	-	6 1/2—8% pe an.		

Editor și Redactor responsabil:

Dr. Aurel Mureșianu.

„ALBINA“
 institut de credit și de economii
 Filiala Brașov
 acordă la comercianți și industriași
 contra acoperire ipotecară sau contra hârtii de valoare
Credite de Conto-Corrent
 cu interese de 6%
 ér contra acceptate cu subscrieri bune cu interese de 6½%
 Informațiuni mai detaliate se pot lua ținându în
 biroul institutului—piața No. 90, dela 8—2 d. a.

88,10

Nr. 368—1889.

CITAȚIUNE.

Maria George Simonă Strimbu, gr. cat. din Vadu, in 24 Februarie a. c. a intentat procesul divorțial contra bărbatului ei George Cosgaria, gr. cat. de acolo, căruia i-s-a comunicat acțiunea spre răspundere in 23 Aprilie a. c.; însă numitul bărbat, nevoind a răspunde nici a-și pune pe altcineva de reprezentant, s'a depărtat din comună și nu i-se poate afla ubicațiunea; de aceea este citat prin acesta: ca in terminu de 6 luni să se prezenteze la forul matr. gr. cat. de I instanță al Făgărașului; altcum va fi înlocuit prin curator „ad actum“.

Dela presiul forului matr. del. gr. cat. de I instanță al vicariatului Făgărașului.

Făgărașu, in 4 Augustu 1889.

Basiliu Rațiu,
 vicar.

136,3—2

Preparatele antiseptice
 ale lui
Dr. GUST

pentru îngrijirea dinților și a gurei au unu efectu escelentu, curățitoru, conservatoru și întăritoru asupra organelor gurei.

Aceste preparate conțin afară de cele mai bune materii tolosite până acuma spre acestu scopu, și nouă mijloce cu unu efectu însemnatu antisepticu, adevă care împedecă stricarea sau putredirea dinților, precum și înbolnăvirea gingiilor.

I flaconu cu apă de gură a 50 cr. și a 1 fl. suficientă pentru mai multe săptămăni.

I cutioră cu prafu de dinți a 25 cr. și a 50 cr.

I borcanelu cu pastă de dinți a 40 cr.

Depositulu principalu la FRIEDRICH STENNER, farmacia la „LEULU DE AURU“ in Brașov.

Nr. 367—1889.

EDICTU.

135,3—2

George David Filipu Popa, gr. cat. din Vadu, de 9 ani părăsindu-și femeia, pe Maria Popa gr. cat. din Vadu, și neaflându-i-se ubicațiunea, este provocat prin acesta: ca in terminu de unu anu să se prezenteze înaintea forului matr. gr. cat. de I instanță al Făgărașului, căci in absența lui se va da cursu liberu procesului și i-se va pune din oficiu curator „ad actum“.

Dela presiul forului matr. del. de I instanță al vicariatului Făgărașu.

Basiliu Rațiu,
 vicar.

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponulu mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarulu nostru până acuma.

Administraț. „Gaz. Trans“.

Mersul trenurilor
 pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1889.

Budapesta—Predealu				Predealu—Budapesta				B.-Pesta-Aradu—Telusu				Telusu—Aradu—B.-Pesta				Copșa-mică—Sibiu			
Tren de per-sone	Trenu accelerațu	Trenu omni-bus	Trenu mixt	Trenu omni-bus	Trenu accelerațu	Tren de per-sone	Trenu mixt	Trenu omni-bus	Tren de per-sone	Trenu mixt	Trenu omni-bus	Tren de per-sone	Trenu mixt	Trenu omni-bus	Tren de per-sone	Trenu mixt	Copșa-mică	Sibiu	
Viena	11.—	8.—	6.10	Bucuresci	4.40	7.30	*)	Viena	11.—	3.40	Telusu	11.24	3.—	1.42	Copșa-mică	2.05	4.35	2.05	4.35
Budapesta	8.31	2.—	3.10	Predealu	9.12	1.14	5.03	Budapesta	7.40	9.30	Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32	Seica mare	2.38	5.05	2.38	5.05
Szolnok	11.20	4.05	7.22	Timișu	9.41	1.45	6.22	Szolnok	10.42	12.38	Vințulu de josu	12.30	4.10		Lόμεșu	3.22	5.46	3.22	5.46
P. Ladány	2.22	5.46	5.52	Brașov	—	10.17	2.32	Aradu	3.53	5.36	Șibotu	1.01	4.43		Ocna	8.—	3.46	8.—	3.46
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	Feldiôra	4.54	7.07		Glogovațu	2.17	4.29	Orăștia	1.32	5.13		Sibiu	8.35	4.18	8.35	4.18
Vărad-Velence		7.11	9.18	Apața	5.37	7.44		Gyorok	2.37	4.41	Simeria (Piski)	2.03	5.47						
Fugyi-Vásárheli			9.27	Agostonfalva	6.15	8.09		Paulișu	3.37	5.05	Deva	2.52	6.27						
Mező-Telegd		7.41	9.44	Homorod	6.43	8.29		Radna-Lipova	4.05	5.17	Branicetca	3.23	6.54						
Rév		8.16	10.21	Hașfalău	7.31	9.07		Conop	4.27	5.38	Ilia	3.55	7.20						
Bratca			11.38	Sighișora	9.09	10.34		Soborșin		6.05	Gurasada	4.08	7.32						
Bucia			12.16	Elisabetopole	9.33	10.46		Bérvava		6.23	Zam	4.44	8.03						
Ciucia		9.05	12.54	Mediasu	10.02	11.09		Soborșin		7.20	Zam	4.44	8.03						
Huedin		9.35	12.16	Copșa mică	11.04	11.35		Zam		7.55	Bérvava	6.27	9.27						
Stana			3.40	Micăsasa	11.24	12.19		Gurasad.		8.26	Conop	6.47	9.46						
Aghiriș			4.15	Blași	11.39	11.59		Ilia		8.47	Radna-Lipova	7.28	10.20						
Ghirbău			4.36	Crăciunel	11.57	12.15		Branicetca		9.11	Paulișu	7.43	10.34						
Nădășel			4.58	Teișu	12.30	12.43		Deva		9.42	Gyorok	7.59	10.50						
Clușiu		10.35	5.26	Teișu	1.13	1.07		Simeria (Piski)		9.59	Glogovaț	8.28	11.16						
Apahida	11.02		7.15	Aiud	2.18	2.11		Orăștia		11.—	Aradu	8.42	11.30						
Ghirbău	11.23		7.48	Vințulu de susu	2.48	2.33		Șibotu		11.29	Szolnok	9.20	12.05						
Cucerdea	12.44		9.13	Uiora	2.56	2.40		Vințulu de josu		12.02	Alba-Iulia	2.22	5.10						
Uiora	1.27		10.04	Cucerdea	3.14	2.46		Alba-Iulia	8.55	12.19	Budapesta	6.—	8.15						
Vințulu de susu	1.42		10.12	Ghirbău	4.01	3.27		Telusu	9.54	1.06	Viena	1.40	6.05						
Aiud	2.07		10.19	Apahida	5.28	4.47													
Telusu	2.26		10.45	Clușiu	5.56	5.08													
Crăciunel	3.11		11.34	Nădășel	6.45	5.32													
Blași	3.24		12.11	Ghirbău	7.06														
Micăsasa	3.54		12.29	Aghiriș	7.22														
Copșa mică	4.09		1.10	Stana	7.37	6.11													
Mediasu	4.39		1.30	B. Huedin	8.03														
Elisabetopole	5.11		2.14	Ciucia	8.24	6.43													
Sighișora	5.45		2.54	Bucia	9.04	7.12													
Hașfalău	6.12		4.07	Bratca	9.20														
Homorod	7.32		5.54	Rév	9.37														
Agostonfalva	8.17		6.39	Mező-Telegd	9.55	7.51													
Apația	8.37		7.13	Fugyi-Vásárheli	10.20	8.17													
Feldiôra	9.06		7.45	Vărad-Velence	10.47														
Brașov	9.45		8.32	Oradea-mare	10.57	8.42													
Timișu	1.55	5.32		P. Ladány	11.04	8.47	10.50												
Predealu	2.53	6.15		Szolnok	11.19	8.47	10.50												
Bucuresci	3.28	6.47		Budapesta	1.19	10.08	1.33												
	9.35	11.50		Viena	3.31	11.51	3.29												
					6.30	1.55	7.45												
					1.40	7.15	6.05												

Notă: Numerii încuadrați cu linii grôse însemnăză orele de nôpte.